

La creació l'any 1973 de l'Antic Car Club de Catalunya ha marcat un abans i un després en la història del col·leccionisme al nostre país. L'entitat ha demostrat que l'afició pel cotxe d'època, lluny d'esdevenir un reducte aïllat i exclusiu, pot representar una font de coneixement històric valuós i accessible per a tothom. L'automòbil ha acabat convertint-se en un element indeslligable de la nostra vida quotidiana i un representant fidel d'una època i un estatus social. L'estudi del seu arbre genealògic és intrínsec a l'evolució de les societats avançades des de finals del segle XIX fins a l'actualitat; són dos camins alhora paral·lels i coincidents, sobre els quals es pot fer una ullada gràcies a la tasca iniciada per l'Antic Car Club de Catalunya. El seu museu i la seva biblioteca ho fan possible. I el seu ampli ventall d'activitats lúdiques i culturals –tant pel que fa a les sortides com als actes més divulgatius (conferències, congressos, exposicions, reunions, presentacions...)– són una mostra més que l'afecció pel cotxe d'època es manté molt viva. **“Som un club gran. N'estic orgullós, de veure que representem l'automobilisme històric”**, reconeix Josep Bascones, president de l'entitat des de fa vint anys i un dels impulsors.

Un total de 300 socis i aproximadament 1.200 vehicles antics i històrics de prestigioses marques –Hispano Suïssa, Bugatti, Ford, Citroën, Fiat, Mercedes-Benz, Rolls Royce o Ferrari, per exemple– donen vida a una institució, que des del seu naixement i sota la batuta del primer president, Fermín Sulé, ja sobreixia d'idees i projectes. Un grup d'amics amb una passió comuna van fer possible que l'entitat donés els primers passos a un local ubicat al carrer Calvet de Barcelona. Aquest grup d'entusiastes no va trigar gaire a acomplir un somni: la creació d'una nova fórmula de club, indeslligable d'un vessant educatiu i cultural, que faria créixer el nombre d'aficionats als cotxes de col·lecció i a la seva història. La compra d'un nou local a la Via Augusta, de 1.200 m², inaugurat l'any 1982, va fer possible dues fites. Primer va donar acollida a una important biblioteca amb 14.000 documents sobre els cotxes d'època, reunits per José M. Pérez Arias, un historiador, bibliotecari i miniaturista de l'automòbil –com a ell li agradava anomenar-se– que va ser de gran ajuda per a molts socis. Es tracta d'un valuós arxiu històric que avui dia és consultat assíduament per premsa, altres clubs i aficionats de tot el món. En l'actualitat compta amb més de 20.000 llibres. **“És dels més grans d'Europa”**, afirma Josep Bascones, tot anunciant que un dels reptes futurs és adaptar-se als nous temps: **“Està tot catalogat, però de manera artesana. Hem d'informatitzar-lo.”**

La segona gran fita va ser la inauguració, dins de la mateixa seu del Club, d'un museu sobre el cotxe d'època que actualment compta amb cinquanta exemplars. **“Un fet que ens diferencia és que tenim la nostra pròpia exposició permanent. Ja des de l'inici, ens vam donar que un mer club de reunió de socis no crea caliu. A la gent li agrada veure també les eines, les màquines. La mostra ha estat visitada fins i tot per pilots de Fórmula 1 i també per molts turistes. De fet, es coneix com el museu de cotxes de la ciutat.”** Així mateix, la institució compta amb la revista *Antic Car* que, segons expliquen, va significar un precedent en el seu moment: **“Va ser la que més va publicar, de manera sistemàtica, sobre els automòbils nacionals en general i sobre els Pegaso en particular.”**

Molts socis del club són col·leccionistes de cotxes d'època, **“des d'aquell que atresora un Mercedes fins a un aprenent de mecànic que ha trobat un cotxe antic en un desguàs i se l'ha arreglat”**, però també hi ha membres que no en posseeixen cap i que els mou la passió per l'automòbil: **“Hi ha molts que se'n fan socis per poder investigar més a la biblioteca.”** Josep Bascones aclareix que malgrat que l'entitat té 1.200 vehicles, no tots són aptes per circular. **“Hi ha gent que pot tenir, per exemple, un Hispano Suïssa, però a més també col·lecciona el 600 heretat del seu pare i la moto Indian del seu avi. Jo mateix, tinc setze automòbils, però molts, tot i que estan catalogats i tenen els seus papers, encara no es poden posar en marxa.”** Entre els seus membres, hi ha especialistes en mecànica de cotxes antics: **“Pràcticament, n'hi ha un per cada marca. Molts també són propietaris de tallers de reparació. Hi ha vehicles, però, que els portem a Anglaterra o a França perquè a vegades és més econòmic reparar-los allà que no pas aquí.”** Trobar la peça que falta no és difícil: **“Avui dia, amb Internet és molt ràpid.”** D'altra banda, hi ha socis que són escriptors, com Pablo Gimeno Valledor, creador d'una sèrie de volums sobre automoció, o Mosquera i Coma Cros, tots dos col·laboradors de l'Antic Car i autors d'una obra esdevinguda referent sobre l'automòbil Pegaso.

Les activitats que organitza el Club són constants i variades. L'agenda anual està ben carregada: conferències, presentacions, reunions, exposicions, ral·lis, participació en congressos o en manifestacions culturals i esportives, i col·laboracions amb altres entitats nacionals i estrangeres en la realització de tot tipus d'esdeveniments. Les sortides amb els cotxes també són una constant: **“Quasi en fem una a la setmana, i el nombre s'incrementa encara més els mesos de primavera, estiu i tardor.”** Des d'excursions més tradicionals al Montseny o a Montserrat fins a grans recorreguts, alguns històrics, com el ral·li Barcelona-Moscou-Leningrad-Hèlsinki, realitzat al 1989 amb cotxes d'abans de 1934, en ple inici de la Perestroika i a l'època de fervor preolímpic. L'odissea va merèixer figurar en el llibre *Guinness* dels rècords. **“També participem a curses d'altres països, com França.”**

El Club col·labora amb les autoritats en les cavalcades de reis, tot facilitant alguns vehicles, i respon amb entusiasme a les crides d'algunes ciutats catalanes que els demanen la seva participació en algunes celebracions importants com el ral·li de Santa Coloma de Gramenet amb un centenar de vehicles antics. D'altra banda, la institució acull altres clubs, com el de Jaguars o el de l'Alfa Romeo, que troben als seus locals un bon aixopluc per convocar els socis o organitzar trobades i reunions.

Josep Bascones assenyala que, tot i que a Catalunya o a Espanya existeix, a diferència d'altres països, un coneixement popular més reduït sobre la història i les característiques del cotxe antic i històric, la seva presència al carrer **“sempre genera un somriure. I no importa que passis pel Raval, per Sant Cosme o per Pedralbes. La gent sempre se'ls queda mirant i somriu.”** Una bona tarja d'entrada per continuar animant-se a mantenir viva la memòria.

**“La presència
al carrer d’un cotxe
d’època sempre
genera un somriure
tant si passes
pel barri del Raval
com per Pedralbes”**

Gerardo Bascones Gleave
Miguel Cases Sciamma
Josep Bascones Aynet
Francisco Palau Brullas
Manuel Serra Florit
Didac Casado Juan
Francisco Palau Barros
Norat Salom Mateu
Juan Vázquez Díez
Castro Homedes Sánchez
Francisco Javier Tulla, Mariscal de Gante

Antic Car Club de Catalunya - Barcelona